

Ediciones Ariel, S. L.

Acero y Energía (Revista Tecnológico Industrial)
Folia Clínica Internacional (Revista de Medicina)
Revista Ibérica de Endocrinología
El Trabajo Nacional (Revista de Economía)

Oficinas y Talleres:

~~Aragón, núm. 255~~ **Berlin, 46**
~~Teléfono 27-90-80~~ **50-01-00**

DIRECCION TELEGRAFICA:

ARIEL

Barcelona,

29 gener 1959

Sr. Jaume VICENS VIVES

Estimat amic: La vostra carta del dia de Reis em va agradar moltíssim i si no us l'he contestada fins avui és perquè em creia que podria fer-ho de paraula venint-vos a veure, cosa que per ara m'està resultant difícil, a causa dels compromisos pendants i feina endarrerida.

Les confidències que em feu sobre la gestació dels "Industrials i Polítics" me'ls acaben d'aclarir, sobretot em ratifiquen en la impressió de primera lectura, o sigui la de trobar-nos davant d'una obra carregada de conseqüències. És ara, veient on us han dut, que podem comprendre clàrissimament el sentit dels vostres camins. Així passa en tota obra personal de molta alenada, que no pot ser ben compresa en els seus primers passos. Ara, el sentit de la vostra revisió a fons de la nostra història apareix clàrissim, i em penso que ja només tindreu -d'ara endavant- en contra aquella mena d'enemics que ens honoren amb la seva enemistat. Que Déu us els conservi!

Em sento completament d'acord amb totes les vostres remarques. Ja fa temps que, com vós, trobava excessiu el paper atorgat al "fet diferencial", sobretot si aquest "fet diferencial" es feia consistir només en aspectes en definitiva superficials com sovint passava, o en coses no ben provades, com també passava. El pas que heu fet, de transformar la història de Catalunya en història dels catalans, em sembla destinat a fer solc. Tot el que sigui deixar les essències abstractes -sovint fantasmagories- per anar de dret a les existències concretes, em sembla magnífic. Us diré que ja he llegit els "Industrials i polítics" per tercera vegada, i que cada vegada m'agrada més la sensació que s'hi té d'assistir a la marxa de tot un poble concret, a la seva vida real.

Deixaré passar uns mesos sense parlar-vos de la història que us volem obligar a fer. Us diré només que hi estem ben decidits -tant jo com els amics d'Ariel-. A mitjans de primavera us vindré a veure i us exposaré de quina manera ho podríem endegar de manera que no us donés altra feina ni maldecap que l'estrictament d'ordre científic. Us puc descarregar de molta feina enutjosa; gairebé us diria que aquesta història me la podríeu dictar -no dic per telèfon, que seria exagerat-. Però ja en parlariem aleshores. Penseu mentrestant en el bé immens que podeu fer a un país caigut en el més trist dels escepticismes.

Amb una abraçada

Joan Sallés